

Srečanje V Mariboru, 23.10.2018

V torek, 23.10. 2018 smo se člani Društva Trepetlika s štajerskega konca ter vsi tisti, ki želijo zvedeti več o bolezni, zbrali v Hotelu Bau v Mariboru. Na naše povabilo se je odzvala parkinsonska sestra Marjetka Ornik Košan, dr. Marija Menih pa je zaradi službene obveznosti v zadnjem trenutku udeležbo morala odpovedati. Pred polno dvorano- zbralo se nas je preko 70, je imela uvodni nagovor

predsednica društva Cvetka Pavlina Likar, nakar je besedo prepustila sestri Marjetki. Le ta je zbrane najprej pozdravila in izrazila zadovoljstvo, da so se srečanja udeležili v takem številu. Poudarila je, da je vez med bolnikom in specialisti, ki obravnavajo bolezen, in društvom pomembna. Nenazadnje ima društvo veliko vlogo pri osveščanju in izobraževanju tako bolnikov kot tudi svojcev, kajti pri zdravniku specialistu ima slovenski bolnik v povprečju le nekaj minut časa. Zelo pomembno je tudi druženje, izhod iz osame in izmenjava mnenj, predvsem dobrih praks. Parkinsonska sestra je oseba, ki bolnike

dobro pozna. Je vez med bolnikom in zdravnikom, ki se zaradi skrajšanega časa obravnave bolniku ne more posvetiti v takem obsegu, kot bi bilo potrebno. Parkinsonska sestra lahko pomaga pri podajanju nasvetov glede vseh težav, ki spremljajo bolnike. Komunicira tudi s svojci oz. skrbniki. **Če potrebujete tovrstno pomoč, se lahko nanjo vedno obrnete, vaše vprašanje bo tudi posredovala zdravniku.** Dobite jo tako, da pokličete centralo UKC Maribor, prosite za nevrološki oddelek, tam pa za sestro Marjetko. Odgovorila je tudi na konkretna vprašanja o čakalnih vrstah; v Mariboru jih skorajda ni, vsakogar, ki je nujen (z napotnico osebnega zdravnika; znotraj 14 dni), sprejmejo tudi ob sredah, ko dela botulinska ambulanta. Brez pomoči ne ostane nihče. Je pa tudi od vas odvisno, kdaj dobite naslednjo uro pri specialistu. Če se prijavite kmalu po pregledu, boste uro dobili recimo čez eno leto. Če pa se prijavite čez pol leta po preteklem pregledu, boste uro prav tako dobili čez eno leto, vendar bo zaradi vašega čakanja med obema pregledoma preteklo več časa. Spregovorila je o tem, da je bila v zadnjih letih prepoznana potreba tudi po večjem osveščanju zdravstvenih delavcev. Zato se je zadnja leta odvijalo mnogo izobraževanj za zdravstvene delavce o PB na vseh nivojih. Bolezen namreč ni lahko odkriti, dostikrat je odkrita slučajno. Predvsem če se pri bolniku izrazijo najprej nemotorični simptomi in šele kasneje motorični znaki bolezni. Izpostavila je tudi prehranjevanje in nova spoznanja glede prehrane. Pred leti je veljalo, da je za bolnike s PB priporočljivo omejiti vnos beljakovin. Danes pa vemo, da to ne drži. Za delovanje telesa je nujno potrebno vnesti primerne količine beljakovin, sicer mišična masa pada. Pomembno je, da beljakovinski vnos porazdelimo pravilno čez cel dan.

Odgovorila je na vsa konkretna vprašanja in obljubila, da se nam na tovrstnih srečanjih še pridruži. **Njeni nasveti bodo objavljeni na naši spletni strani.**

Sledilo je poročanje predsednice o vlogi za obnovitveno rehabilitacijo za bolnike s parkinsonovo boleznijo. Več let je vloga že v obravnavi. Vsi vpleteni vedno poudarijo, da je obnovitvena rehabilitacija za bolnike s PB potrebna. Predvidevamo, da bomo v kratkem prejeli pozitivno mnenje Zdravstvenega

sveta. Na tem mestu je potrebno povedati, da običajno tako vlogo poda zdravstvena stroka. V našem primeru temu ni bilo tako. Deležni smo bili mnogih obljub in nikakršnega ukrepanja in pomoči. Zato smo vlogo naredili in vložili sami. S pozitivnim mnenjem Zdravstvenega sveta zaprosimo Zavod za zdravstveno zavarovanje, da nam obnovitveno rehabilitacijo odobri in šele nato se lahko prijavimo na razpis za prejem sredstev..

V nadaljevanju srečanja se nam je pridružil družinski zdravnik, ki dela v zdravstvenem domu v Cerkvenjaku, dr. Miha Lukač. Dr. Lukač zdravi enega izmed članov društva in je s parkinsonovo boleznijo dobro seznanjen. Dodatno se je izobrazil v tej smeri, da lahko svojemu pacientu čimbolj pomaga. Vsi si želimo, da bi bilo takih družinskih zdravnikov čim več. Povedal je sicer kdaj, koliko in zakaj, komu pripada...B12, ter razložil funkcijo družinskega zdravnika; do kakšne mere lahko bolniku pomaga on, kje se njegove pristojnosti končajo in kdaj mora bolnik do specialista.

Pridružila se mu je tudi diplomirana medicinska sestra s tamkajšnje referenčne ambulante. Gospa Marjana nam je povedala, da ima vsak pacient pravico enkrat letno do pregleda v referenčni ambulanti ter da mu osebje lahko pomaga pri veliko stvareh; predvsem pri usmerjanju naprej in papirologiji.

Vse njune nasvete bomo zbrali in objavili na spletu.

Za konec se nam je pridružila še psihiatrinja Jasna Kordič Vlašič dr. med ter odgovorila na zastavljena vprašanja prisotnih, ki so jih postavili na konkretno zdravljenje predvsem depresije, nespečnosti..Dr. Jasna Kordič Vlašič se je srečanja udeležila kot skrbnica oboleli mami.

Na vprašanje občinstvu, kaj bi si za štajersko regijo želeli, smo dobili odgovor, da več takih srečanj. Vsebinska, ki bi vse zanimala pa je s področja psihiatrije(dr. Jasna Kordič Vlašič nam je udeležbo že obljubila), fiziatrije in prehrane.

Vsem hvala za udeležbo in kmalu na svidenje!

Zapisala in oblikovala Mirjam Martini Gnezda, strokovna sodelavka društva.

Srečanje je bilo sofinancirano s strani:

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA ZDRAVJE